

**Postanowienie Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego
z dnia 19 września 2002 r.**

III SW 28/02

Brak wymaganej liczby podpisów obywateli (art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich, Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.) nie może być uzupełniony po upływie pięćdziesiątego dnia przed dniem wyborów.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Józef Iwulski, Andrzej Kijowski, Jerzy Kwaśniewski, Herbert Szurgacz, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 września 2002 r. sprawy ze skargi Komitetu Wyborczego Wyborców Polska Samoobrona na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 9 września 2002 r. w przedmiocie odmowy zarejestrowania Komitetu Wyborczego

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e

Uchwałą z dnia 9 września 2002 r. [...] Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego Wyborców Polska Samoobrona z powodu braku wymaganej liczby 1000 prawidłowo złożonych podpisów osób popierających utworzenie komitetu wyborczego wyborców i z powodu zgłoszenia nazwy i skrótu, które w niedostateczny sposób różnią się od nazwy partii politycznej wpisanej do ewidencji prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że w dołączonym do złożonego w dniu 6 września 2002 r. zawiadomienia wykazie podpisów prawidłowo złożono 923 podpisy a pozostałe podpisy w liczbie 289 są nieprawidłowe. Ponieważ upłynął określony w art. 64 f ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich (Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.) termin do

zebrania podpisów, Komitet Wyborczy nie był wzywany do usunięcia braków. Ponadto nazwa i skrót Komitetu Wyborczego „Polska Samoobrona” nie różnią się w sposób dostateczny od nazwy partii politycznej „Samoobrona Rzeczypospolitej Polskiej”.

W skardze na tę uchwałę pełnomocnik KKW Polska Samoobrona zarzucił, że w dniu 9 września 2002 r. stawiał się w siedzibie Państwowej Komisji Wyborczej mając przy sobie stosowne pełnomocnictwa oraz dalszych 400 podpisów, gdyż liczył się z faktem, że mogą być błędy formalne, które należy poprawić. Otrzymał informację, że uchwała jeszcze nie zapadła i nie miał możliwości uzupełnienia wniosku. Ponadto jego zdaniem nazwa Komitetu i nazwa partii politycznej są tak różne, że o podobieństwie nie może być mowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 64f ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich (Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.) stanowi, że w imieniu obywateli, którzy zamierzają zgłosić kandydatów na radnych w więcej niż w dwóch województwach, po zebraniu co najmniej 1000 podpisów obywateli mających prawo wybierania, popierających utworzenie komitetu, pełnomocnik wyborczy zawiadamia Państwową Komisję Wyborczą o utworzeniu komitetu. Zawiadomienie może być dokonane w terminie od dnia ogłoszenia rozporządzenia o zarządzeniu wyborów do 50 dnia przed dniem wyborów. Z przepisu tego wynika, że do skutecznego zgłoszenia zawiadomienia komitet wyborczy utworzony w imieniu obywateli musi dysponować poparciem co najmniej 1000 obywateli, potwierdzonym prawidłowo złożonymi podpisami, najpóźniej w pięćdziesiątym dniu przed terminem wyborów. Brak wymaganej liczby podpisów nie może być uzupełniony po upływie pięćdziesiątego dnia przed dniem wyborów. Nie są to bowiem tego rodzaju wady, które mogą być usunięte po uprzednim wezwaniu Państwowej Komisji Wyborczej dokonanym na podstawie art. 64h ust. 2 Ordynacji wyborczej. Przepis ten stanowi, że jeżeli zawiadomienie wykazuje wady, Państwowa Komisja Wyborcza w terminie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wzywa pełnomocnika komitetu wyborczego do ich usunięcia w terminie trzech dni. Warunki, jakim powinno odpowiadać zawiadomienie określone są w art. 64f ust. 6; powinno ono zawierać nazwę komitetu wyborczego i jego adres, dane dotyczące pełnomocników i oznaczenie województw, w których

komitet zamierza zgłosić kandydatów na radnych. Jeżeli w tym zakresie występują braki lub wady Państwowa Komisja Wyborcza nie może odmówić przyjęcia zawiadomienia bez wezwania pełnomocnika komitetu wyborczego do usunięcia wad. Natomiast jeżeli dołączony do zawiadomienia wykaz, o którym mowa w art. 64f ust. 7, nie zawiera wystarczającej liczby prawidłowo złożonych podpisów, to nie jest to wada zawiadomienia, która może być przez pełnomocnika komitetu wyborczego usunięta. Usunięcie jej wymaga zebrania dodatkowych podpisów lub poprawienia błędów przez osoby, które podpisały się w sposób nieprawidłowy. Uzupełnienie liczby podpisów nie może być dokonane po upływie pięćdziesiątego dnia przed dniem wyborów. Wynika to ze sformułowania zawartego w powołanym na wstępie przepisie art. 64f ust. 5, gdzie mówi się, że pełnomocnik wyborczy zawiadamia o utworzeniu komitetu po zebraniu co najmniej 1000 podpisów obywateli. Nie może zatem zawiadomić o utworzeniu komitetu przed zebraniem 1000 podpisów. Skoro termin do zgłoszenia zawiadomienia upływał w dniu 9 września 2002 r., do tej daty w wykazie dołączonym do zawiadomienia powinno znajdować się co najmniej 1000 podpisów.

W skardze pełnomocnik Komitetu Wyborczego nie kwestionuje faktu, że dołączony do złożonego w dniu 6 września 2002 r. zawiadomienia wykaz zawierał mniejszą od wymaganej liczbę prawidłowo złożonych podpisów. Przyznaje, że w tym zakresie mogły występować braki i dlatego w dniu 9 września 2002 r. zgłosił się w siedzibie Państwowej Komisji Wyborczej z dodatkowym wykazem 400 podpisów. Był to ostatni dzień, w którym można było skutecznie dokonać zawiadomienia, zatem pełnomocnik Komitetu Wyborczego powinien był złożyć wykaz podpisów, którym według jego twierdzeń dysponował. Jednakże tego nie uczynił, lecz jak wynika z treści skargi, oczekiwał na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej. W takiej sytuacji odmowa przyjęcia zawiadomienia byłaby wadliwa, gdyby w dniu jej podjęcia (ostatnim dniu przewidzianym do składania zawiadomień) złożony został wykaz zawierający 1000 prawidłowych podpisów, nawet gdyby złożono go po podjęciu uchwały. Z twierdzeń zawartych w skardze wynika, że wykaz podpisów do upływu terminu nie został złożony. Zawiadomienie dokonane bez uprzedniego uzyskania wymaganej ilości podpisów obywateli nie spełnia warunków określonych w ustawie, zatem nie mogło być przyjęte na podstawie art. 64h ust. 1 Ordynacji wyborczej.

Skoro zawiadomienie nie mogło być przyjęte z innych przyczyn niż ta, że nazwa komitetu wyborczego wbrew wymogom art. 64g ust. 4 nie zawierała zdaniem

Państwowej Komisji Wyborczej określenia odróżniającego go od nazwy partii politycznej, nie było potrzeby wzywania do usunięcia wad w tym zakresie. Nawet przy uznaniu, że stwierdzenie Państwowej Komisji Wyborczej dotyczące nieprawidłowości nazwy nie jest słuszne, nie mogłoby nastąpić przyjęcie zawiadomienia. Można jedynie zauważyć, że nazwa Komitetu Wyborczego nie odpowiada wymogom art. 64g ust. 4, stanowiącego, że nazwa powinna zawierać określenie odróżniające od innych komitetów. Oba elementy nazwy Komitetu Wyborczego „Polska” i „Samoobrona” występują w nazwie partii politycznej „Samoobrona Rzeczypospolitej Polskiej”, zatem brakuje określenia odróżniającego obie nazwy.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy uznając skargę za nieuzasadnioną oddalił ją na podstawie art. 64h ust. 4 Ordynacji wyborczej.

=====